

Część druga zarzutu: Sąd uchybił spoczywającemu na nim obowiązkowi uzasadnienia, naruszył prawo i art. 101 TFUE w zakresie, w jakim stwierdził, że usługi przewozu towarów w ramach połączeń przychodzących wywołały prawdopodobne skutki w EOG.

Część trzecia zarzutu: Sąd naruszył prawo poprzez oparcie się na argumentach i dowodach nieprzedstawionych przez Komisję.

Część czwarta zarzutu: Sąd naruszył prawo i art. 101 TFUE poprzez stwierdzenie, że z jednolitego i ciągłego naruszenia może wynikać objęcie kompetencją Komisji zachowania przyjętego poza terytorium EOG.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 30 marca 2022 r. w sprawie T-323/17, Martinair Holland/Komisja, wniesione w dniu 13 czerwca 2022 r. przez Martinair Holland NV

(Sprawa C-386/22 P)

(2022/C 303/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Martinair Holland NV (przedstawiciele: R. Wesseling i F. Brouwer, advocaten)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim Sąd orzekł, że Komisja ma kompetencję do stosowania art. 101 TFUE i art. 53 EOG do usług lotniczego przewozu towarów w ramach połączeń przychodzących na trasach EOG–państwa trzecie; oraz
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2017) 1742 final z dnia 17 marca 2017 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE, art. 53 Porozumienia EOG oraz art. 8 Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego (sprawa AT.39258 – Lotniczy przewóz towarów) (zwanej dalej „decyzją”); lub
- tytułem ewentualnym, częściowe stwierdzenie nieważności spornej decyzji w zakresie, w jakim Komisja uznaje w niej, że wnoszący odwołanie naruszył art. 101 TFUE i art. 53 Porozumienia EOG w odniesieniu do usług lotniczego przewozu towarów w ramach połączeń przychodzących na trasach EOG–państwa trzecie; oraz
- w każdym wypadku obciążenie Komisji kosztami w całości, w tym kosztami poniesionymi przez wnoszącego odwołanie w postępowaniu przed Trybunałem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący je podnosi następujący zarzut.

Sąd naruszył prawo i uchybił spoczywającemu na nim obowiązkowi uzasadnienia poprzez stwierdzenie, że usługi przewozu towarów w ramach połączeń przychodzących są objęte zakresem art. 101 TFUE i art. 53 Porozumienia EOG.

Część pierwsza zarzutu: Sąd uchybił spoczywającemu na nim obowiązkowi uzasadnienia, naruszył prawo i art. 101 TFUE poprzez stwierdzenie, że usługi przewozu towarów w ramach połączeń przychodzących wywołały istotne skutki w EOG.

Część druga zarzutu: Sąd uchybił spoczywającemu na nim obowiązкови uzasadnienia, naruszył prawo i art. 101 TFUE poprzez stwierdzenie, że usługi przewozu towarów w ramach połączeń przychodzących wywołały prawdopodobne skutki w EOG.

Część trzecia zarzutu: Sąd naruszył prawo poprzez oparcie się na argumentach i dowodach nieprzedstawionych przez Komisję.

Część czwarta zarzutu: Sąd naruszył prawo i art. 101 TFUE poprzez stwierdzenie, że z jednolitego i ciągłego naruszenia może wynikać objęcie kompetencją Komisji zachowania przyjętego poza terytorium EOG.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 30 marca 2022 r. w sprawie T-334/17, Cargolux Airlines/Komisja, wniesione w dniu 16 czerwca 2022 r. przez Cargolux Airlines International SA

(Sprawa C-401/22 P)

(2022/C 303/38)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Cargolux Airlines International SA (przedstawicielka: E. Aliende Rodríguez, abogada)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- tytułem głównym, stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 1 i 4 decyzji Komisji C(2017) 1742 final z dnia 17 marca 2017 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE, art. 53 Porozumienia EOG oraz art. 8 Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego (sprawa AT.39258 – Lotniczy przewóz towarów) (zwanej dalej „decyzją”) w całości w zakresie, w jakim dotyczą one wnoszącego odwołanie;
- tytułem ewentualnym, stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 1 i 4 decyzji w części, w jakiej dotyczą one wnoszącego odwołanie i zachowania związanego z zapłatą prowizji od opłat lub dopłaty z tytułu bezpieczeństwa lub stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 2 i 3 w zakresie, w jakim dotyczą one wnoszącego odwołanie i tras przychodzących, i w każdym wypadku, obniżenie w konsekwencji kwoty grzywny nałożonej na wnoszącego odwołanie w art. 3 ust. 1 lit. f) decyzji;
- uchylenie grzywny nałożonej na wnoszącego odwołanie w art. 3 lit. f) decyzji lub, tytułem żądania ewentualnego – znaczące jej obniżenie;
- tytułem ewentualnym, gdyby jednak Trybunał uznał, że nie może wydać ostatecznego orzeczenia, przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd;
- obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez wnoszącego odwołanie przed Sądem i Trybunałem; oraz
- zarządzenie wszelkich środków właściwych w świetle okoliczności sprawy.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący je podnosi następujące cztery zarzuty.